

KULTTUURIKÄVELY

Lempäälän eläkkeensaajien Retkikerho Kulttuurikävelyllä historiaan tutustuen

Toteutimme kulttuurikävelyn kolmivaiheisena.

25.10.2024 kävelimme historiallista Hiidentietä pitkin kohteena Kuokkalan Museoraitti. Hiidentien vaiheista alla enemmän tietoa:

Suuren Vanajanselän länsipuolelta Hämeenlinnasta Tammerkoskelle kulkenut muinaistie Hiidentie on ollut tärkeä Hämeen paikallisreitti. Tie on ollut kestiekievarein varustettu 1500-luvulla, mutta 1700-luvun puolessa välissä se on taantunut vain vaivoin kuljettavaksi. 1800-luvulle tultaessa tietä on taas kunnostettu.

https://www.mattigrnroos.fi/w/index.php/Hiidentie_Hämeenlinna-Akaa-Lempääli-Tammerkoski

Kuokkalan Museoraitilla tutustuimme siellä hienosti entisajan olomuodossa säilytettyihin eri museoihin, joita ovat mm. Kauppapuoti A. Eskola, Sakkola-museo ja Pajamuseo.

Kauppamuseo sijaitsee kiinteistössä, joka oli alunperinkin rakennettu kauppataroituksiin. Viimeiset 60 vuotta kauppaa isännöi kauppias Aleksanteri Eskola, joka lopetti liiketoiminnan vasta 90-vuotiaana vuonna 1974. Sakkolan-museo esittelee luovutetulle alueelle jääneen Sakkolan kylän vaiheita. Pajamuseossa tutustuimme entisaikojen pajatekniikkaan ja työkaluihin.

<https://www.museoraitti.fi/museot/kuokkalan-museoraitti/>

8.11.2024 jatkoimme kulttuurikävelyä edeten historiallisen muinaistien varrella olevalle Koivunokan laavulle. Siellä paistelimme herkulliset eväsleivät ja makkarat.

22.11.2024 Retkikerhomme jatkoi Kulttuurikävelyä Vesilahdessa.

Tutustuimme oppaan avulla Vesilahden kirkkoon ja sen historiaan. Kirkko on rakennettu 1802. Opas kertoi mielenkiintoisia asioita entisistä Vesilahden kirkoista ja nykyisen kirkon värikkäistä tai värittömistä vaiheista. Kirkko on ollut joskus maalattuna sisältä kokonaan harmaaksi ankaran kirkkoherran vaatimuksesta. Kirkko on suuri puukirkko ja lähes 900-paikkainen.

Kulttuurikävelyn päätös toteutettiin kävelyretkellä Ämmänhaudanmäen kodalle.

Oppaamme kertoi tämän vähän kummallisen nimen syntyhistoriasta.

Satoja vuosia sitten jossain Vesilahden sivukylällä eli nainen, jota kutsuttiin noitaämmäksi.

Pappi ei häntä hyväksynyt ja piti häntä noitana. Vesilahden pappi kielsi hautaamasta naista siunattuun maahan, koska tämä ei elänyt kirkon sääntöjen mukaan. Nainen kuitenkin halusi päästä kuoltuaan kirkkomaahan ja vannotti kyläläisiä, että hänet on haudattava sinne yöllä salaa. Hän lupasi tehdä sellaisen taian, että hänen ruumiinsa olisi kevyt kantaa. Nainen neuvoi, että jos hanke epäonnistuu, hänet on jätettävä sille sijalleen ja peitettävä risuilla. Jokaisen ohikulkijan on aina heitettävä hänen päälleen risu, tai muuten ohikulkijan käsi tai jalka kuivettuisi oksaksi.

Kun nainen kuoli, kyläläiset lähtivät yöllä kantamaan häntä kirkkopolkua pitkin hautausmaalle, ja ruumis oli tosiaankin kevyt kantaa. Mutta he eksyivät pimeässä, eivätkä ehtineet ajoissa kirkolle. Aamuaurinko nousi, taika raukesi ja ruumis muuttui hyvin painavaksi. Kyläläiset eivät jaksaneet siirtää ruumista enää yhtään, eivätkä siinä onnistuneet paikalle haetut vetohärätkään. Niinpä he jättivät ruumiin siihen ja peittivät sen risuilla. Paikka nimettiin Ämmänhaudanmäeksi.

Kulttuurikävelyllä vaelsimme historiatietä pitkin ja kulttuurihistoriallisia asioita ja tarinoita kuunnellen ja katsellen yhteensä 133 km. Kävelyihin osallistui 12 reipasta retkeilijää.

Lempäälän Eläkkeensaajat ry / kpa